

ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΠΑΣΠ ΕΜΠ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Η πραγματική εικόνα της Ελληνικής οικονομίας είναι αυτή που λίγο-πολύ όλοι βιώνουμε. Κλείσιμο καταστημάτων λόγω έλλειψης ρευστότητας στην αγορά, απολύσεις εργαζομένων και απασχόληση με όρους σύγχρονου σκλαβοπάζαρου (βλ. εργολάβους καθαριστριών) αποτελούν την καθημερινότητά μας. Φυσικά και το ίδιο το κράτος σε καμία περίπτωση δεν βρίσκεται σε καλύτερη θέση. Οι προειδοποιήσεις υπουργών και διαφόρων φορέων για έξοδα πολύ πάνω από τα αντίστοιχα έσοδα, για άδεια ταμεία και υπερχρεωμένο ασφαλιστικό σύστημα φάνηκε ότι είχαν πλήρη βάση.

Υπό το βάρος όλων αυτών η κυβέρνηση αναγκάστηκε να πάρει μια σειρά από σκληρά μέτρα, που πλήττουν όλο τον ελληνικό λαό. Παρότι κάποια έγιναν προς τη σωστή κατεύθυνση, τα περισσότερα μετακύλισαν το βάρος σε μισθωτούς και συνταξιούχους. Τέτοιο παράδειγμα είναι και η αύξηση των έμμεσων φόρων που προβλέπει ο νέος προϋπολογισμός. Τέτοιου είδους μέτρα είναι πεποιθήσή μας ότι όχι μόνο επιβαρύνουν τους αδύναμους και μη-έχοντες αλλά δεν επιλύουν και το πρόβλημα καθώς εξασφαλίζουν μόνο μια παράταση ζωής στην υπάρχουσα κατάσταση, αντιμετωπίζοντας την για άλλη μια φορά κοντόφθαλμα.

Σαν επιστέγασμα όλων αυτών, το ασφαλιστικό σύστημα βρίσκεται στα πρόθυρα της κατάρρευσης με τις προβλέψεις να μιλούν για λιγότερα από 10 χρόνια βιωσιμότητας και με πλήθος ταμείων να αδυνατούν να καλύψουν τις συντάξεις των επόμενων μηνών. Με το μέλλον να φαντάζει δυσοίονο το μόνο που προτείνεται είναι συγχωνεύσεις των πλέον ζημιωμένων ταμείων με αυτά που διοικούνταν από επιτροπές εργαζομένων που είναι τα μόνα που εμφανίζονται πλεονασματικά. Τέλος, οι εργασιακές σχέσεις θίγονται ουσιαστικά με μέτρα όπως εξίσωση ορίων ηλικίας, αναπροσαρμογή των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης και άκριτες μειώσεις μισθών και συντάξεων, που αφήνουν τους εργαζόμενους έρμαιο των δύσκολων συνθηκών που βιώνουμε σαν χώρα.

Σαφώς αναγνωρίζουμε πληθώρα προβληματικών διεργασιών και λειτουργιών που αφορούν έναν ανεξέλεγκτο ουσιαστικά δημόσιο τομέα δομημένο στη βάση των ρουσφετιών και του πελατειακού χαρακτήρα που έχει αποκτήσει τα τελευταία χρόνια το ελληνικό κράτος και η κοινωνία. Είναι προφανής η ανάγκη εξυγίανσης των Δημόσιων Επιχειρήσεων και Οργανισμών(ΔΕΚΟ) καθώς επίσης και η εξασφάλιση της διαφάνειας των διαδικασιών που σχετίζονται με την πρόσληψη και τη μισθοδοσία των εργαζομένων τους.

Ως ΠΑΣΠ ΕΜΠ πιστεύουμε ότι σωστή και δίκαια λύση δεν μπορεί να υπάρξει εάν δεν ενεργοποιηθούν πιο δραστήρια οι μηχανισμοί φοροελέγχου και φοροείσπραξης που παρέπαιαν τα τελευταία χρόνια, για να χτυπηθεί ουσιαστικά η μεγάλη πληγή του ελληνικού κράτους, η φοροδιαφυγή. Είναι αυτή η κατεύθυνση που θα αποκαταστήσει και θα εδραιώσει το αίσθημα κοινωνικής δικαιοσύνης που τόσο καταπατήθηκε τα τελευταία χρόνια. Στα πλαίσια αυτά κινείται και το νέο φορολογικό νομοσχέδιο που προβλέπει την αυστηροποίηση των ποινών για όσους εμπλέκονται σε φαινόμενα φοροδιαφυγής ή άλλου είδους παραβάσεις. Πιο συγκεκριμένα, το σχέδιο νόμου προτείνει ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο θεσμών που θα λειτουργήσουν υποστηρικτικά και ενισχυτικά στην προσπάθεια για τον εντοπισμό και την αποτελεσματική τιμωρία των παραβατών. Επιπλέον, στο σχέδιο νόμου προβλέπονται αλλαγές στο θεσμικό πλαίσιο προκειμένου τα ποινικά αδικήματα της φοροδιαφυγής να τιμωρούνται άμεσα και αποτελεσματικά έτσι ώστε να επιτευχθεί μεγαλύτερη φορολογική συμμόρφωση.

Επιπρόσθετα, θα πρέπει να υπάρξει επιπρόσθετη φορολογία στις τράπεζες, που είναι οι μόνες επιχειρήσεις που κερδοφορούν μεσοσύνης της κρίσης, καθώς και της εκκλησίας που έχει απολέσει τον κοινωνικό της χαρακτήρα και λειτουργεί ως επιχείρηση. Επίσης άμεση πρέπει να είναι η σύνταξη και λειτουργία σαφούς και λεπτομερούς αναπτυξιακού νόμου, στα πλαίσια του οποίου θα χρησιμοποιηθούν ορθά και με διαφάνεια τα κονδύλια του ΕΣΠΑ(10% ΑΕΠ-22 δις €), δίνοντας πάλι τροχιά ανάπτυξης στην χώρα και καταπολεμώντας την ανεργία. Τέλος αδιαπραγμάτετο πρέπει να αποτελείσει για τους εργαζόμενους και συνταξιούχους η αναλογική επιστροφή όσων χρεώθηκαν, όταν εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα των νέων ταμείων.

Παράλληλα, οι κινήσεις του τελευταίου διαστήματος προκειμένου η χώρα να εξασφαλίσει τη δόση του χορηγούμενου δανείου, όπως για παράδειγμα η αύξηση των συντελεστών έμμεσης φορολόγησης (ΦΠΑ), επιβάρυναν περαιτέρω την ήδη επιβαρυνμένη θέση των χαμηλόμισθων και των μικρομεσαίων. Ακόμα, μέτρα όπως η υπερίσχυση των επιχειρησιακών συμβάσεων έναντι των συλλογικών δεν μπορούν παρά να μας βρίσκουν αντίθετους, αφού ουσιαστικά στερούν από τους εργαζόμενους το δικαίωμα τις συλλογικής εκπροσώπησης τους, ιδιαίτερα, σε μία περίοδο που αυτή φαντάζει σημαντικότερη από ποτέ, με πάγια και διαχρονικά κεκτημένα να καταργούνται. Σαν επιστέγασμα όλων αυτών, ήρθε και η αύξηση των εισιτηρίων των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς, μέτρο με σαφή προσανατολισμό προς τα χαμηλά κοινωνικά στρώματα, τους χαμηλόμισθους και τους μικρομεσαίους, που αποτελούν το κύριο σώμα που πλήττεται από αυτό.

Η τελευταία εξέλιξη σχετικά με το ζήτημα της εθνικής οικονομίας αφορά τη διαφαινόμενη επιμήκυνση του διαστήματος αποπληρωμής του εθνικού χρέους. Ασφαλώς και η απόφαση των 17 ηγετών της ευρωζώνης να παραταθεί ο χρόνος αποπληρωμής των ελληνικών δανείων ύψους 110 δις ευρώ μέχρι το 2023 δίνει μια «γερή ανάσα» στην κυβέρνηση, καθώς την κρίσιμη διετία 2014-2015 το ελληνικό δημόσιο θα έπρεπε να αναζητήσει στις αγορές χρήματος περίπου 75 δις ευρώ ετησίως για να αναχρηματοδοτήσει ένα χρέος που θα αγγίζει το 160% του ΑΕΠ. Η μείωση των επιτοκίων δανεισμού από το 5,2% στο 4,2%, είναι άλλη μια κίνηση, από πλευράς Ευρωπαϊκής Ένωσης, που προσφέρει ανακούφιση ύψους περίπου 6 δις. ευρώ στο σύνολο των τόκων που θα κληθεί να αποπληρώσει το ελληνικό δημόσιο. Ωστόσο, οι διευκολύνσεις αυτές δεν παραχωρήθηκαν άνευ όρων. Πιο συγκεκριμένα, απαιτήθηκαν από πλευράς ελληνικού δημοσίου αποκρατικοποιήσεις δημόσιας περιουσίας, καθώς και αξιοποίηση της, τέτοια ώστε να αποκομιστούν έσοδα ύψους 50 δισεκατομμυρίων ευρώ. Ακόμα, το Σύμφωνο Ανταγωνιστικότητας θέτει ως όρο την υποχρέωση της Ελλάδας για λήψη μέτρων που θα εξασφαλίσουν τη μείωση του δημόσιου χρέους κατά 1/20 το χρόνο(10 δισεκατομμύρια ετησίως). Τέλος, ζητείται η κατάργηση των τιμαριθμικών αυξήσεων και η σύνδεσή τους με την παραγωγικότητα, καθώς και μια άλλη σειρά μέτρων όπως η αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης.

Σαφώς και αναγνωρίζουμε τη θετικότητα της εξέλιξης σχετικά με την επιμήκυνση του διαστήματος αποπληρωμής του δημόσιου χρέους, ωστόσο μένουμε σταθεροί στις θέσεις μας σχετικά με τη στόχευση των εκάστοτε λαμβανόμενων μέτρων τα οποία σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να εξακολουθήσουν να επιβαρύνουν περαιτέρω μισθωτούς και συνταξιούχους. Όσον αφορά τη διαχείριση της δημόσιας περιουσίας, προφανώς και η αξιοποίηση της με όρους ωφέλιμους για την εθνική οικονομία μπορεί να αποφέρει ουσιαστικά έσοδα που θα συμβάλλουν στη μείωση του δημόσιου χρέους και την ανακούφιση των χαμηλών και μεσαίων στρωμάτων, ωστόσο διαφωνούμε κάθετα με οποιασδήποτε μορφής εκποίηση ή ξεπούλημα της με επιφανειακή αντιμετώπιση του ζητήματος και με μοναδικό γνώμονα την ικανοποίηση των όρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το φορτίο της εξόδου της χώρας από την κρίση πρέπει να περιέλθει, επιτέλους, σε εκείνους που πραγματικά ευθύνονται για αυτή...

ΠΑΙΔΕΙΑ

Υστερα από τις εξαγγελίες που έγιναν στους Δελφούς από την Υπουργό Παιδείας, στις 23 Οκτωβρίου δόθηκε στη σύνοδο των πρυτάνεων το αρχικό κείμενο διαβούλευσης που αποτελεί μια πρώτη αναφορά για τη θεματολογία του επικείμενου διαλόγου και θέτει επί τάπητος συνολικά τη λειτουργία της Ανώτατης Παιδείας και θίγει χρόνιες παθογενείες της.

Τρεις είναι οι άξονες πάνω στους οποίους κινείται το κείμενο διαβούλευσης:

- Διοίκηση των Ιδρυμάτων
- Ακαδημαϊκά ζητήματα (νέα οργάνωση προγραμμάτων σπουδών, κινητικότητα φοιτητών, αναμόρφωση καθηγητικών θέσεων)
- Συγχωνεύσεις τμημάτων και εξωστρέφεια των Ιδρυμάτων

Από την πρώτη στιγμή της κατάθεσης του κειμένου διαβούλευσης από το Υπουργείο Παιδείας, ως υπεύθυνη πολιτική παράταξη και αντιλαμβανόμενοι πληθώρα προβλημάτων και παθογενειών που αντιμετωπίζει το σύγχρονο ελληνικό Πανεπιστήμιο, λάβαμε την απόφαση να συμμετάσχουμε στο διάλογο με μία ολοκληρωμένη πρόταση σχετικά με το πως εμείς οι ίδιοι οραματιζόμαστε το μέλλον του ελληνικού Πανεπιστημίου. Η πρόταση αυτή που καλύπτει το σύνολο των ζητημάτων που αφορούν την τριτοβάθμια εκπαίδευση στη χώρα μας, παρουσιάστηκε λεπτομερώς στο Φοιτητικό Σύλλογο σε προηγούμενη Γενική Συνέλευση. Ωστόσο, θεωρούμε σκόπιμο να παρατεθούν ξανά οι βασικοί άξονες και οι γενικές κατευθύνσεις γύρω από τις οποίες αυτή κινείται.

Σχετικά με τον τομέα της διοίκησης των Ιδρυμάτων και το ρόλο που αυτή καλείται να διαδραματίσει, πάγια θέση της ΠΑΣΠ ΕΜΠ αποτελεί η **ενίσχυση του αυτοδιοικητού χαρακτήρα του ελληνικού Πανεπιστημίου**. Στην κατεύθυνση αυτή, θεωρούμε καθοριστικής σημασίας τη συμμετοχή στα όργανα διοίκησης του συνόλου των ομάδων που δραστηριοποιούνται εντός της ακαδημαϊκής κοινότητας, δηλαδή των μελών ΔΕΠ, των φοιτητών και του διοικητικού προσωπικού. **Οι φοιτητές** όντας το πολυπληθέστερο και πιο ζωντανό κομμάτι μέσα στο Πανεπιστήμιο, **θα πρέπει να έχουν σαφώς ενισχυμένη συμμετοχή στη λήψη των αποφάσεων** δεδομένου ότι αποτελούν το σύνολο που επηρεάζεται περισσότερο από αυτές.

Ακόμα, θετική επίδραση στην εύρυθμη λειτουργία του Ιδρύματος και στην αποτελεσματικότερη διαχείριση των καθημερινών του ζητημάτων θα μπορούν να έχουν άτομα με διαπιστωμένη εμπειρία στα ακαδημαϊκά θέματα, όπως προσωπικότητες που έχουν διακριθεί σε διάφορους τομείς της επιστήμης, των γραμμάτων, των τεχνών και της ευρύτερης κοινωνίας. Τα άτομα αυτά θα είναι σε θέση να συμπληρώσουν τις διοικητικές και ακαδημαϊκές γνώσεις των ενδοπανεπιστημιακών μελών, δεδομένης της εξειδίκευσής τους σε αντικείμενα ιδιαίτερης σπουδαιότητας για την ακαδημαϊκή κοινότητα, όπως για παράδειγμα τεχνικοοικονομικές γνώσεις που θα συμβάλλουν στην ουσιαστική αξιοποίηση των εξωτερικών κονδυλίων στο επίπεδο του Ιδρύματος.

Δυστυχώς, το ισχύον διοικητικό σύστημα των Πανεπιστημίων έχει αποδείξει την αδυναμία του να εξασφαλίσει τη διαφάνεια στη διαχείριση των οικονομικών του Ιδρύματος, αφού δεν είναι σπάνια φαινόμενα αποποίησης, από πλευράς μελών ΔΕΠ ή άλλων μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας, χρηματικών ποσών που προορίζονται για ερευνητικά προγράμματα που οι ίδιοι έχουν αναλάβει. Τα φαινόμενα αυτά κατασπατάλησης και κακοδιαχείρισης των οικονομικών πόρων του Ιδρύματος οδηγούν στη δημιουργία

ελλειμματικών, που ουσιαστικά καταδεικνύουν την προβληματική λειτουργία ενός οργάνου που συγκέντρωνε στα χέρια του το σύνολο των αρμοδιοτήτων της διοίκησης, χωρίς καμία μορφή ελέγχου και αξιολόγησης του.

Μειζονος σημασίας είναι, λοιπόν, η διάκριση των διοικητικών και των ακαδημαϊκών αρμοδιοτήτων του μοναδικού μέχρι σήμερα οργάνου διοίκησης, της Συγκλήτου, και ο καταμερισμός τους σε δύο διακριτά, ανεξάρτητα και πιο ευέλικτα όργανα: το **Συμβούλιο Διοίκησης** και τη **Σύγκλητο**. Με τον καταμερισμό αυτό καταργείται ο θεσμός του «υπεροργάνου» που ίσχυε με τη μέχρι πρότινος νομοθεσία, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτό στην πάταξη φαινομένων αδιαφάνειας και διαπλοκής που συχνά παρατηρούνται, όπως αναφέρθηκε και παραπάνω.

Το Συμβούλιο Διοίκησης αποτελεί ένα καινούργιο όργανο το οποίο θα αναλάβει το σύνολο των διοικητικών αρμοδιοτήτων που συγκέντρωνε μέχρι σήμερα η Σύγκλητος. Πρόκειται για ένα ευέλικτο όργανο που θα απαρτίζεται από τον πρύτανη, ο οποίος θα είναι και ο πρόεδρος του συμβουλίου, από εκπροσώπους των φοιτητών, των καθηγητών, του διοικητικού προσωπικού καθώς και από περιορισμένο αριθμό εξωτερικών μελών.

Ως ΠΑΣΠ ΕΜΠ, θεωρούμε ότι η επιλογή των εξωτερικών μελών πρέπει να γίνεται από τα υπόλοιπα μέλη του Συμβουλίου, έτσι ώστε να εξαλειφθεί κάθε προσπάθεια εισαγωγής σε αυτό εγκάθετων του Υπουργείου, managers από διάφορες εταιρείες και γενικότερα φορέων πιθανής εκμετάλλευσης των πόρων του κάθε Ιδρύματος. Η Σύγκλητος είναι ένα όργανο που ήδη υφίσταται, η σύστασή του θα παραμείνει αμετάβλητη και στη δικαιοδοσία του θα περιέλθουν τα ακαδημαϊκά ζητήματα, ενώ θα είναι υπεύθυνη και για τη διαμόρφωση του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας του Ιδρύματος.

Σχετικά με την εκλογή του Πρύτανη, αυτή θα γίνεται από το Συμβούλιο Διοίκησης ύστερα από πρόταση δημόσιου ενδιαφέροντος, με εισηγητικό σε αυτή το ρόλο της Συγκλήτου. Στην παύση του θα συμμετέχουν το Συμβούλιο Διοίκησης και η Σύγκλητος από κοινού, με ποσοστό 50% αντίστοιχα.

Επίσης, θεωρούμε προς τη σωστή κατεύθυνση τη συγκρότηση ανεξάρτητης αρχής, η οποία θα απαρτίζεται από ακαδημαϊκούς και μόνο, αλλά με γνώσεις πάνω σε διοικητικά και οικονομικά ζητήματα και στην οποία θα λογοδοτεί το Συμβούλιο Διοίκησης. Συμφωνούμε επίσης με τη θεσμοθέτηση του Ακαδημαϊκού Συνηγόρου, στο πλαίσιο του Συνηγόρου του Πολίτη, ως αρχή διευθέτησης των ενδοακαδημαϊκών διαφορών.

Σχετικά με τη χρηματοδότηση των Ιδρυμάτων, ως ΠΑΣΠ ΕΜΠ θεωρούμε υποχρέωση του Υπουργείου τα χρήματα για την Παιδεία να δικαιολογούν πλήρως τους χαρακτηρισμούς Δημόσια και Δωρεάν. Διαχρονικά, υποστηρίζουμε ότι η κρατική χρηματοδότηση πρέπει να είναι τέτοια, ώστε να καλύπτει τις ανάγκες του Ιδρύματος. Επομένως, το κράτος είναι υποχρεωμένο να παρέχει στα Ιδρύματα ένα ελάχιστο ποσό (πλαφόν) για την κάλυψη αυτών, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα της αξιολόγησης. Το ποσό αυτό θεωρούμε σκόπιμο να καθορίζεται από το ίδιο το ίδρυμα και να ελέγχεται από την Ανεξάρτητη Αρχή Χρηματοδότησης (η ίδια αρχή που θα ελέγχει και το Συμβούλιο Διοίκησης).

Από την απέναντι πλευρά όμως, **απαιτείται η αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας και η διαφάνεια στην διαχείριση των οικονομικών για την κάλυψη όλων των αναγκών του κάθε Ιδρύματος (μισθοδοσία, εξοπλισμός εργαστηρίων, ανάπτυξη ερευνητικών προγραμμάτων κ.α.).** Πρέπει επιτέλους σε ένα Ίδρυμα όπως το Ε.Μ.Π. η έρευνα να λειτουργεί με τέτοιο τρόπο ώστε να αποφέρει κέρδη στο ίδιο το Ίδρυμα και όχι σε διάφορες επιχειρήσεις ή στις τσέπες εκείνων που διαχειρίζονται τα αντίστοιχα προγράμματα. Ως

ΠΑΣΠ ΕΜΠ συμφωνούμε με τη συγκρότηση ανεξάρτητου Εθνικού Συμβουλίου Ακαδημαϊκής και Ερευνητικής Δεοντολογίας (θα αποτελείται από έναν καθηγητή από κάθε Ίδρυμα), το οποίο θα είναι υπεύθυνο για την προσέλευση ελπιδοφόρων ερευνητικών προγραμμάτων και για την αδιαφάνεια στη διαχείριση των οικονομικών πόρων που σχετίζονται με την έρευνα. Πρότασή μας είναι επίσης η απόδοση του 10% των καθαρών εσόδων του κάθε Ιδρύματος στην Ανεξάρτητη Αρχή Χρηματοδότησης, με στόχο τη διανομή αυτών σε καινοτόμα προγράμματα άλλων Ελληνικών Πανεπιστημίων. Επιπροσθέτως, πρέπει να λειτουργήσουν μηχανισμοί για την αξιολόγηση των Α.Ε.Ι και Τ.Ε.Ι. ούτως ώστε αυτά να επιτελέσουν πραγματικά και στο έπακρο τον εκπαιδευτικό και ερευνητικό τους ρόλο. Για εμάς αποτελεί κόκκινη γραμμή η σύνδεση αξιολόγησης-χρηματοδότησης με αρνητικό τρόπο(τιμωρητικά). Δηλαδή, δεν είναι εφικτό σε ένα Ίδρυμα το οποίο θα χαρακτηριστεί μέσω της αξιολόγησης ανεπαρκές, να κοπεί μέρος της χρηματοδότησης, γιατί προφανώς έπειτα ή θα λειτουργήσει χειρότερα ή θα κλείσει. Η αξιολόγηση έχει να κάνει αφενός μεν με την καταγραφή της προόδου ενός Ιδρύματος και τον εντοπισμό σημείων που χρίζουν βελτίωσης. Αφετέρου δε με την επιβράβευση των Ιδρυμάτων που συνεχώς βελτιώνονται και την ορθολογική διαχείριση επιπλέον πόρων που προκύπτουν.

Στα ακαδημαϊκά ζητήματα, στο κείμενο διαβούλευσης περιλαμβάνονται κάποιες θετικές αλλαγές, όπως η αλλαγή απαρχαιωμένων προγραμμάτων σπουδών, ώστε το πτυχίο να αποτελεί πραγματικό εφόδιο και όχι ένα απλό χαρτί ειδικά στις δύσκολες συνθήκες εργασίας που επικρατούν. Ωστόσο, αλλαγές όπως είναι η κινητικότητα των φοιτητών και η ενσωμάτωση του συστήματος πιστωτικών μονάδων, μας βρίσκουν κάθετα αντίθετους μιας και οδηγούν σε διάσπαση του ενιαίου χαρακτήρα του πτυχίου μας, σε μια περίοδο που οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας πλήττονται όσο ποτέ. Αντίστοιχα αντίθετη είναι η θέση της ΠΑΣΠ ΕΜΠ και σε ορισμένες από τις εξαγγελίες της Υπουργού Παιδείας, όπως οι διαγραφές φοιτητών, η ενσωμάτωση προαπαιτούμενων (αλυσίδες μαθημάτων) στα προγράμματα σπουδών, η υποχρεωτική παρακολούθηση και η κατάργηση της συμμετοχής των φοιτητών στα όργανα συνδιοίκησης, θέματα τα οποία δεν αναφέρονται στο κείμενο διαβούλευσης αλλά θα ορίζονται από τον Εσωτερικό Κανονισμό του κάθε Ιδρύματος.

Συνοψίζοντας, είναι πλέον ευρέως αποδεκτό πως στο ελληνικό Πανεπιστήμιο έχει επέλθει ένα τέλμα και απαιτούνται ριζικές αλλαγές. Φαινόμενα κακοδιαχείρισης, συνδιαλλαγών, καθηγητικής αυθαιρεσίας έχουν κάνει εμφανή πλέον τα σημάδια τους τόσο στο ελλιπές εκπαιδευτικό έργο των Ιδρυμάτων, όσο και στα ερευνητικό το οποίο λειτουργεί καθαρά με όρους ρουσφετιού. Η συμμετοχή μας λοιπόν στο διάλογο γίνεται με ειλικρινή διάθεση και σαφή στόχο τη βελτίωση του επιπέδου των Ιδρυμάτων και του Πανεπιστημίου μέσα στο οποίο ζούμε, όχι όμως με διάθεση συναίνεσης, αλλά με κόκκινες γραμμές και θέτοντας ως αδιαπραγμάτευτα χρόνια κεκτημένα του φοιτητικού κινήματος, όπως ο θεσμός του Ασύλου, το ενιαίο και αδιάσπαστο πτυχίο, ο δημόσιος και δωρεάν χαρακτήρας της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Είναι αυτονόητο βέβαια πως αν διαπιστώσουμε προσπάθεια de facto επιβολής άρθρων ή προσχηματικό διάλογο προς χάριν νομιμοποίησης μιας διαδικασίας την ίδια στιγμή θα αποχωρήσουμε καταγγέλλοντας προσπάθεια μεθόδευσης, όπως άλλωστε έγινε και το 2006 με το νόμο Γιαννάκου.

Εύκολες λύσεις στείρας άρνησης ή άνευ όρων αποδοχής συνόλων νόμων μπορεί στο παρελθόν να αποτέλεσαν οδηγό ορισμένων, με εύκολο πολιτικό κέρδος, αλλά είχαν πλήρη αποτυχία στη διασφάλιση ενός βιώσιμου μέλλοντος. Βρισκόμαστε μπροστά σε

μια πολύ κρίσιμη στιγμή και είναι χρέος μας να οδηγήσουμε το Πανεπιστήμιο μπροστά και να διαμορφώσουμε τη μορφή που εμείς οραματιζόμαστε για αυτό...

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

Με την υπ' αριθ. Φ.1/76244/Β3/30-6-2010 υπουργική απόφαση, η οποία δημοσιεύτηκε στο Φ.Ε.Κ. 957/30-6-2010 τευχ. Β', καθορίστηκε ο τρόπος προμήθειας και επιλογής διδακτικών συγγραμμάτων για τους φοιτητές Πανεπιστημίων.

Η εν λόγω εγκύκλιος που έχει σταλεί σε όλα τα πανεπιστημιακά ιδρύματα της χώρας, αναφέρει πως οι φοιτητές δικαιούνται να τους διανεμάται ένα και μόνο διδακτικό εγχειρίδιο. Η συγκεκριμένη απόφαση έρχεται ως συνέχεια των διατάξεων του νόμου-πλαίσιο της Ν.Δ. για περικοπή των συγγραμμάτων. Και ενώ η προεκλογική δέσμευση της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, ήταν η απόσυρση του εν λόγω αντιδραστικού νόμου, εντούτοις βλέπουμε την εφαρμογή του, αλλά και περαιτέρω βήματα κατάργησης του δωρεάν χαρακτήρα διανομής των συγγραμμάτων.

Έχοντας συνέπεια στα λόγια και στις πράξεις μας, τονίζουμε πως η Δημόσια Δωρεάν Παιδεία δεν είναι προς διαπραγμάτευση. Ως ΠΑΣΠ ΕΜΠ, και στα πλαίσια του γενικότερου πολιτικού σκεπτικού μας για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, **δεν αποδεχόμαστε οποιαδήποτε περικοπή των συγγραμμάτων**, και αντιδρούμε με ολοκληρωμένες προτάσεις όπως αυτές αναφέρονται παραπάνω, απέναντι σε φαινόμενα συνολικής υποχρηματοδότησης των δημόσιων Ιδρυμάτων.

Η πάγια θέση της ΠΑΣΠ ΕΜΠ σχετικά με το ζήτημα των συγγραμμάτων, όπως αυτή έχει ήδη διατυπωθεί από το 2006 με το Ν. Γιαννάκου, περιλαμβάνει:

- Τη δωρεάν χορήγηση συγγραμμάτων ως αναπόσπαστο στοιχείο της δωρεάν τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.
- Την ποιοτική αναβάθμιση όλων των παρεχόμενων συγγραμμάτων ώστε να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες απαιτήσεις.
- Την κατάργηση του μονοπωλίου των συγγραμμάτων μέσα από μια προτεινόμενη βιβλιογραφία που θα εγκρίνεται από τη Γενική Συνέλευση κάθε τμήματος μετά από εισήγηση του μέλους Δ.Ε.Π. που είναι υπεύθυνο για το μάθημα. Όλα τα αναφερόμενα συγγράμματα θα δημοσιοποιούνται από την αρχή του κάθε εξαμήνου, μέσα από έναν κατάλογο στους φοιτητές, οι οποίοι και θα μπορούν να επιλέξουν τα συγγράμματα της επιλογής τους και θα τους παρέχονται δωρεάν.
- Ύπαρξη των προτεινόμενων βιβλίων σε ηλεκτρονική μορφή στην ιστοσελίδα του κάθε μαθήματος.
- Ουσιαστικοποίηση της διαδικασίας έγκρισης των συγγραμμάτων μέσα από τη συμπλήρωση ερωτηματολογίων από πλευράς φοιτητών για την ποιότητα των συγγραμμάτων. Τα αποτελέσματα από την ανάλυση των απαντήσεων θα είναι καθοριστικά για τη συνέχεια της έκδοσης των συγγραμμάτων.

Η παιδεία πρέπει να είναι δωρεάν και προφανώς τα δωρεάν συγγράμματα είναι μέρος της δωρεάν παιδείας που όλοι θέλουμε...

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

- Αύξηση των δαπανών για παιδεία άμεσα στο 5 % του ΑΕΠ.
- Δωρεάν σίτιση, στέγαση και συγγράμματα για όλους τους φοιτητές. Μέρηνα για τους φοιτητές με ειδικές ανάγκες.
- Αξιολόγηση με αυστηρά ακαδημαϊκά κριτήρια -Αξιολόγηση όλων των μελών ΔΕΠ και από τους φοιτητές.
- Κατάργηση των διδάκτρων σε όλα τα Μεταπτυχιακά.
- Ισοδυναμία του πτυχίου μας με Master ενιαίας, αδιάσπαστης πενταετούς φοίτησης.
- Διεύρυνση του ωραρίου της Κεντρικής Βιβλιοθήκης.
- Κεντρική διανομή των συγγραμμάτων σε χώρο του Πολυτεχνείου.
- Άμεση ανασύσταση και ανασυγκρότηση της Εθνικής Φοιτητικής Ένωσης Ελλάδας(Ε.Φ.Ε.Ε.)

Προτείνουμε τη σύσταση αντιπροσωπείας, η οποία σε συνεννόηση με τους υπόλοιπους Φοιτητικούς Συλλόγους, θα καταθέσει τα αιτήματα του Φ.Σ. στο Υπουργείο.

